is. Daarom moet men de markt volgen. Heren XVII menen dat het staafkoper dat de Engelsen in 1762 hebben aangevoerd, echt Japans is en vroegen om een monster. Het bleek echter Europees koper te zijn geweest, waarmee even goed paisas zijn te slaan en dat goedkoper is.)

Schoon anders het eerste tot witte en geele en het tweede, of Japansche, tot rode kopere werken althoos is gebezigt geworden, kunnende de Engelschen, als het Casteel in hare magt hebbende, omtrend het munten van peysen van Europisch rood koper de wet naar hun zin stellen, en daarenboven de muntsgeregtigheid uitwinnen, gelijk het een en andere consteerd bij de aparte advisen van den oud directeur Drabbe, gedateerd 12e junij 1763, waarmede wij vertrouwen dat U Wel Edele Hoog Achtb. geëerd requisiet, nopens dit articul van negotie zal zijn voldaan. Fol. 94v-95r.

(Naar aanleiding van de tevredenheid van Heren XVII dat er te Batavia geen gebruik was gemaakt van de toestemming om het Japans staafkoper met 10 % onder de vastgestelde prijs te verkopen, bericht men dat ze te Surat voor 140 % werd verkocht onder zeer voordelige voorwaarden. In de aparte brief uit Surat van 15 december 1764 wordt gemeld dat er op nog hogere prijzen wordt gerekend, daar de afzet er weer mooi uitziet. Heren XVII merkten op dat, als er op de voorraden was gelet, er in 1757 niet $568\frac{1}{4}$ lb kaneel in Surat en 844 lb te Broach was aangehouden, terwijl de overige 2224 lb naar Batavia waren gezonden. [fol. 96] Men voert aan dat die kaneel was aangehouden om als geschenk te dienen. Op de goedkeuring door Heren XVII van het bevel in de brief van 14 augustus 1762 naar Surat om alle aan bederf onderhevige goederen niet langer dan drie jaar aan te houden en de opmerking dat daarheen geen onverkoopbare of moeilijk te verkopen goederen verstuurd moesten worden, antwoordt men dat het tweede door de veranderingen in de handel door de Hoge Regering, noch door het bestuur ter plaatse van tevoren is te voorzien. Volgens Heren XVII zouden de bezwaren tegen het rondgezonden bevel van 23 juni 1761 aangaande het storten en afwegen van specerijen door verkoop bij de eerste storting ondervangen worden. Men antwoordt dat dit bevel was gegeven om zeker te zijn van het afwegen door de gezagvoerders van de schepen. [fol. 97] Op 17 juni 1765 is besloten er in zoverre vanaf te wijken dat de kisten ongeopend mogen blijven, als het bruto gewicht overeenkomt. Conform het besluit van 28 oktober 1763 zijn er geen schepen van minder dan 150 voet naar Surat gezonden. Daarom zijn de Renswoude, Lekkerland, Amerongen en Compagnies Welvaren gebruikt. Als er voorraad is, worden de buitenkantoren van de nodige uitrustingsgoederen voorzien. Bij besluit van 17 juni 1765 zijn de schulden te Mokka afgeschreven en die te Danda Rajapur voor de helft afgelost uit de boedel van wijlen de eerste facteur Johannes Sanderus en voor de andere door de vroegere tweede, nu fiscaal te Cochin, Van der Sleijde. [fol. 98] Voor de schuld te Ahmadabad van f 5850 is de Compagnie schadeloos gesteld voor tweederde ten laste van de boedel van wijlen de facteur P.A. de Bellon en voor eenderde, die de boekhouder De Wind bij besluit van 13 augustus 1765 in de kas heeft gestort. Daar hij door de Engelsen geprotegeerd wordt, is de schuld van de gouverneur van Cambay niet in te vorderen. In de vergadering over Surat van 17 juni 1765 is daarom besloten deze binnen de lijn te laten voortlopen in de hoop dat er nog eens iets van te innen zal zijn.

KHARG

Het bevel in de generale missive uit Nederland van 10 oktober 1764 om de vestiging op Kharg te sluiten is op 28 juni 1765 opgevolgd. [fol. 99] Op 25 juni is in tweevoud via Ceylon een briefje naar Malabar gestuurd om vandaar apart bij twee gelegenheden via Muscat naar Kharg door te zenden. Daarin is bevolen om maatregelen te nemen en zich allengs op sluiting voor te bereiden. In de vergadering van 15 augustus kwam het aan de orde dat de beslissing over de vestingwerken en de gebouwen door Heren XVII aan de Hoge Regering was gelaten. Alle leden hebben hierover mondeling of schriftelijk hun mening gegeven die in het besluit van die vergadering zijn te vinden. [fol. 100] Daar het afbreken van de vesting-